

U s n e s e n í

Okresní soud ve Strakonících rozhodl soudcem JUDr. Romanem ve věci **oprávněného Městského úřadu Strakonice**, se sídlem Strakonice, Velké nám. 2, PSČ 386 01, IČ: 00251810, proti **povinnému** [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] [REDAKCE] PSČ [REDAKCE] zastoupeného JUDr. Sylvou Rychtalíkovou, advokátkou se sídlem AK Praha 10, o **návrhu povinného na zastavení exekuce, t a k t o:**

- I. Exekuce zahájena dne 1. 10. 2013 na základě pověření Okresního soudu ve Strakonících ze dne 27. 9. 2013 č.j. 17 EXE 2985/2013-13, se **z a s t a v u j e.**
- II. Oprávněný je **povinen** zaplatit soudnímu exekutorovi na náhradě nákladů řízení částku 4.235 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Povinný **nemá** nárok na náhradu nákladů řízení o zastavení exekuce.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 4. 12. 2013 bylo Okresnímu soudu ve Strakonících (dále jen „soud“) doručeno podání soudní exekutorky JUDr. Emilie Čenovské, ve kterém soudu předkládá návrh povinného na zastavení exekuce. V podání povinný uvádí, že dle jeho názoru je exekuce nepřipustná, neboť exekuční titul, na jehož základě byla nařízena, je materiálně nevykonatelný. Uvedený exekuční titul, kterým bylo povinnému nařízeno odstranění části stavby, nevymezuje dostatečně určité a srozumitelně rozsah a obsah povinností, k jejichž splnění byla exekuce navržena a ohledně nichž bylo zahájeno exekuční řízení. Dle názoru povinného tudíž exekuční titul splňuje požadavky tzv. materiální vykonatelnosti, které na exekuční titul klade § 261a odst. 1 o. s. ř. Exekučním příkazem se nařizuje ubourání části domu, která není dostatečně určitým způsobem specifikována, zejména nejsou určeny stavební prvky, které by měly být odstraněny. Dům je prostorovou konstrukcí geometricky a fyzikálně jednoznačně vymezenou a definovanou, a to jako konkrétní stavební objekt. Pokud by tedy mělo být nařízeno odstranění jeho části, musely by být určeny konstrukce a prvky, z nichž se taková část domu sestává, a to jejich konkrétním označením a navíc by musely být jednoznačně prostorově vymezeny. Jedině tak by exekuční titul splňoval požadavky materiální vykonatelnosti, t.j. přesného a nepochybného určení povinností, které mají být v exekučním řízení vymoženy. V daném případě by musely být stavební a konstrukční prvky nařízené k odstranění konkretizovány způsobem, aby identifikace byla nezaměnitelná s jinými prvky (částmi stavby) a prostorově zcela jednoznačně určeny. Z důvodu právní jistoty by si takové vymezení rozsahu povinností vyžádalo alespoň situační zákres provedený do mapy katastru nemovitostí s detailním popisem konkrétních stavebních prvků, na něž se povinnost odstranění vztahuje, pravděpodobně pak demoliční projekt či jiný typ projektové dokumentace obsahující jednoznačné údaje, a to jak výkresovou, tak textovou část. Povinný dále namítl, že odstranění části domu v souladu s vydaným exekučním příkazem je neproveditelné nejenom z důvodu nedostatečného vymezení části domu, tak jak je uvedeno ve

výroku exekučního titulu, ale i z důvodu jeho technické neproveditelnosti, jak vyplývá z odborného posouzení znalce Ing. Jaromíra Havlíčka. Důsledkem odstranění části stavby o uvedeném rozměru by bylo ohrožením stability a znehodnocením zbytku stavby domu. Poslední námitkou povinného pak byla ta skutečnost, že vzhledem ke skutečnosti, že stěžejní zásadou právního řádu ČR je ochrana prav nabytých v dobré víře, je zřejmé, že povinný by odbouráním části domu o půdorysných rozměrech uvedených v exekučním titulu byl nepřiměřeně dotčen ve svém vlastnickém právu ke stavbě, kterou postavil v dobré víře.

K podanému návrhu na zastavení exekuce se vyjádřil oprávněný, a to tak, že uvedl, že s návrhem na zastavení exekuce nesouhlasí. Dle jeho názoru, exekuční titul, na jehož základě byla nařízena exekuce, je materiálně vykonatelný, neboť povinnému byl v rozhodnutí o nařízení odstranění předmětné části stavby dostatečně a srozumitelně vymezen rozsah odstraňované části - předmětem odstranění je přízemí, nepodsklepená část stavby o půdorysných rozměrech 7,6 m krát 5,31 m, která je zastřešena sedlovou střechou s obytným podkrovím, a které je situována v západní části výše uvedené rozestavěné stavby, a zároveň výrokem číslo II předmětného rozhodnutí mu byla uložena povinnost dokončit stavbu v souladu s ověřenou projektovou dokumentací stavby, která byla přílohou územního souhlasu sloučeného s vydáním souhlasu s provedením ohlášení stavby. V daném případě se nejedná jen o odstranění „nějakých“ stavebních a konstrukčních prvků, které lze samostatně konkretizovat, ale o identickou nepovolenou část rozestavěné novostavby rodinného domu, vymezenou prostorem o zastavěné ploše 40,4 m² s prostorovým uspořádáním k bydlení jak v přízemí, tak v podkroví. Část určenou k odstranění lze jednoznačně vymežit – jedná se o ty konstrukce, které jsou v rozporu s předmětným povolením. Z hlediska technické proveditelnosti, kdy povinný sám nevykonal nařízení odstranění části stavby a neuvedl ji do souladu s ověřenou projektovou dokumentací, se oprávněný plně ztotožňuje s názorem povinného o složitosti a technické náročnosti odstranění předmětné nepovolené části novostavby a jejího uvedení do původního povoleného stavu a uvědomuje si finanční nákladnost tohoto kroku. Odstraňování předmětné části rodinného domu bude nutné provádět oprávněnou osobou dle stavebního zákona, která pro odstranění vypracuje dokumentaci bouracích prací, včetně vyhodnocení statického zajištění zbývajících konstrukcí rodinného domu tak, aby nedošlo k poškození a znehodnocení neodstraňované části rodinného domu. Povinný dále uvádí, že ubouráním části domu o půdorysných rozměrech uvedených v exekučním titulu bude nepřiměřeně dotčen ve svém vlastnickém právu ke stavbě, kterou postavil v dobré víře. Za takovou stavbu však povinný považuje novostavbu rodinného domu, kterou provedl v rozporu s vydaným povolením. Povinný při vlastní realizaci stavby rodinného domu od samého počátku postupoval zcela v rozporu s vydaným povolením stavebního úřadu. Nedbal výzvy stavebního úřadu a porušoval soustavně, vědomě a svévolně zákonné předpisy. Namísto toho, aby sám začal činit aktivní kroky směřující k nápravě nezákonného stavu, který sám vědomě způsobil, začal zpochybňovat úkony správního úřadu. Povinný v daném případě zjištěný stav ze dne 29. 3. 2012 a 4. 4. 2012 svévolně zhoršil, když přes výzvu stavebního úřadu o bezodkladném zastavení prací na nepovolené části stavby, by vědomě pokračoval ve výstavbě. Realizovaná stavba nerespektuje prakticky v žádném z ukazatelů původně navržený a schválený projekt. Stavebník (povinný) si přitom musel být od samého počátku plně vědom protiprávnosti svého jednání a jeho důsledků z toho plynoucích. Tento nepříznivý stav a jeho důsledky musí nést jen povinný.

Soud provedl dokazování, ze kterého vyplynul následující skutkový stav. Dne 22. 6. 2011 byl vydán územní souhlas sloučený s vydáním souhlasu s provedením ohlášené stavby, a to podle schválené projektové dokumentace. Součástí této dokumentace pak je i situační plán, ze kterého jednoznačně vyplývá umístění stavby s ohledem na ochranné pásmo lesa v rozsahu 25 m od západního okraje pozemku. Jelikož povinný postupoval při stavbě novostavby v rozporu s touto projektovou dokumentací, vyzval ho oprávněný k bezodkladnému zastavení prací (výzva oprávněného ze dne 4. 4. 2012), neboť tyto jsou v rozporu s platným regulačním plánem „Za Stínadly“ a se závazným stanoviskem dotčeného správního orgánu státní správy, které vydal odbor životního prostředí MěU Strakonice. Dne 29. 5. 2012 vydal oprávněný rozhodnutí o nařízení odstranění části stavby, a to v rozsahu 7,6 m x 5,31 m. Po odstranění této části stavby bylo výrokem č. II povinnému uloženo, aby stavbu dokončil podle schválené projektové dokumentace. Výrok č. I o odstranění části stavby pak oprávněný odůvodnil tak, že předmětná stavba je umístěna na pozemku p.č. 360/19 v katastrálním území Strakonice, obec Strakonice, který je součástí regulačního plánu Za Stínadly. Regulační plán vymezuje pro stavby rodinných domů stavební čáru nepřekročitelnou. Tato čára se nachází uvnitř pozemku p.č. [REDAKCE] v k. ú. Strakonice, ve vzdálenosti 3 m od společné hranice s pozemkem p.č. [REDAKCE] v k. ú. Strakonice, 4 m od společné hranice s pozemkem p.č. [REDAKCE] v k. ú. Strakonice a 25 m od společné hranice s pozemkem p.č. [REDAKCE] v k. ú. Strakonice, vše obec Strakonice. Vzdálenost 25 m od společné hranice s pozemkem p. č. [REDAKCE] který je pozemkem určeným k plnění funkcí lesa, je navíc vymezena i v kapitole b) regulačního plánu Za Stínadly, v níž je uvedeno, že jakékoliv stavby rodinných domů, nebo staveb určených k podnikání, staveb garáží, zahradních altánů, kolen a podobně nebudou umístěny blíže než 25 m od pozemků určených k plnění funkcí lesa. Tato podmínka vzešla ze stanoviska dotčeného orgánu Městského úřadu Strakonice – Odboru životního prostředí ze dne 15. 1. 2008. Při kontrolní prohlídce na místě samém dne 29. 3. 2012 bylo zjištěno, že hrubá stavba výše uvedené novostavby rodinného domu byla realizována tak, že překročila stavební čáru nepřekročitelnou ze západní strany, respektive stavby byla rozšířena západním směrem o 5,31 m, čímž stejnou měrou zasáhla do ochranného pásma pozemků určených k plnění funkcí lesa. Dle ověřené projektové dokumentace, která je přílohou souhlasu s provedením ohlášené stavby, který vydal zdejší úřad dne 22. 6. 2011, byla předmětná novostavba rodinného domu ukončena na hranici ochranného pásma pozemků určených k plnění funkcí lesa. Samotné odstranění stavby je dle posouzení proveditelnosti možné, ale bylo by obtížné a nákladné.

Soud se nejprve zabýval námitkou povinného na materiální nevykonatelnost exekučního titulu. Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí ze dne 23. 10. 2010, sp. zn 20 Cdo 991/2009 uvádí, že jednou ze základních náležitostí materiální vykonatelnosti rozhodnutí je, aby v něm byl vymezen rozsah a obsah povinností, k jejichž splnění byl výkon rozhodnutí nařízen. Je tomu tak proto, aby vykonávací orgán (v daném případě soud) věděl, co vlastně má být vynuceno, a aby nemusel teprve v průběhu vykonávacího řízení zjišťovat, co je obsahem uložené povinnosti. Exekučnímu soudu tedy přísluší posoudit, zda rozhodnutí k výkonu navržené ukládá povinnému povinnosti, jež lze vskutku vykonat, tedy např. zda uložená povinnost odpovídá možným způsobům exekuce, zda tato povinnost je konkretizována dostatečně určitě apod. Neobsahuje-li exekuční titul všechny předpoklady materiální vykonatelnosti uvedené v § 261a odst. 1 o. s. ř., může podle něj být exekuce nařízena jen v případě, že chybějící údaje nebo údaje v něm uvedené nepřesně, nesrozumitelně nebo neurčitě lze dovést postupem

podle § 261a odst. 2 a 3 o. s. ř. Při zkoumání materiální vykonatelnosti rozhodnutí vychází soud z obsahu rozhodnutí, především z jeho výroku, případně i z odůvodnění, avšak pouze za účelem výkladu výroku, tedy k odstranění případných pochybností o obsahu a rozsahu výrokem uložené povinnosti; výrok titulu nelze jakkoli doplňovat či opravovat. Není-li možné z exekučního titulu uvedené náležitosti vyvodit ani výkladem (s přihlédnutím k povaze uložené povinnosti nebo ke způsobu výkonu rozhodnutí), nemůže takový titul být způsobilým podkladem pro nařízení výkonu rozhodnutí.

V daném případě exekuční titul uvádí, že povinný je povinen odstranit část stavby o rozměru 7,6 m x 5,31 m, a která je situována v západní části výše uvedené rozestavěné novostavby. Takto stanovená část pak představuje obdélník, který by měl být odstraněn na západní straně domu. Tento výrok ovšem nespécifikuje, jakých stran domu se týká, neboť schválená stavba měla povoleny rozměry 10,5 m x 7,75 m a je možno odstranit předmětný obdélník z jakékoliv ze stran. Soud tak vycházel nejenom z výroku, ale i z odůvodnění rozhodnutí. V tomto je jednoznačně uvedeno, že se nařizuje odstranění části domu, který přesáhl nepřekročitelnou hranici danou regulačním plánem Za Stínadly a závazným stanoviskem Odboru životního prostředí. Ze schválené projektové dokumentace je jednoznačně patrné, že tato hranice 25 m od hranice s pozemkem plnící funkci lesa neprochází postavenou novostavbou v kolmici ke stěně nemovitosti, a tudíž nařizuje odstranit i části stavby, které nestojí za nepřekročitelnou hranicí. S ohledem na tuto skutečnost je tak jednoznačné, že exekuční titul nepřesně a neurčitě uvádí, co má být odstraněno, a tudíž soud uzavírá, že takový exekuční titul nemůže a dle názoru soudu ani není materiálně vykonatelný. Soud pak závěrem uvádí, že předmětná novostavba (obdélník domu) je postaven ve směru severozápadním, a tudíž specifikace v západní části novostavby, je taktéž pojmem neurčitým. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že ve výroku č. II je odkaz na projektovou dokumentaci, neboť tento výrok je aktivním až poté, co podle výroku č. I. dojde k odstranění části stavby.

Podle § 261a odst. 1) o. s. ř. lze výkon rozhodnutí nařídit jen tehdy, obsahuje-li rozhodnutí označení oprávněné a povinné osoby, vymezení rozsahu a obsahu povinností, k jejichž splnění byl výkon rozhodnutí navržen, a určení lhůty ke splnění povinností.

Soud tak exekuci pro materiální nevykonatelnost exekučního titulu zastavil, když se již nezabýval dalšími námitkami povinného.

Ostatní důkazy v řízení provedené a v tomto usnesení neuvedené neměly pro rozhodnutí soudu zásadní význam.

K dotazu soudu soudní exekutor předložil náklady exekuce, které v tomto případě činní částku 4.235 Kč (paušální částka za hotové výdaje v částce 3.500,- Kč a 21 % DPH v částce 735 Kč). Tuto náhradu soud uložil zaplatit oprávněnému, neboť tento zavinił, že exekuce byla zastavena z důvodu nezpůsobilého exekučního titulu.

Posledním výrokiem soud rozhodl, že povinný nemá nárok na náhradu nákladů řízení o zastavení řízení, neboť to byl právě povinný, kdo svým protiprávním jednáním způsobil, že oprávněný vydal rozhodnutí o odstranění stavby. Povinný od samého počátku věděl

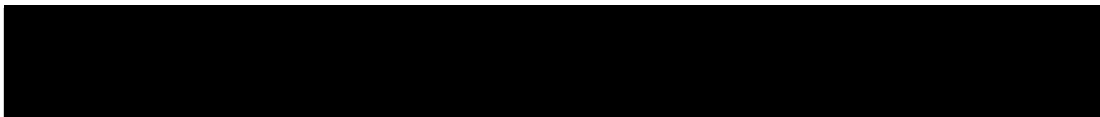
(projektová dokumentace), že jím navržený dům musí být umístěn na pozemku tak, aby nepřesáhl nepřekročitelnou hranici. Přes toto vědomí zahájil stavbu v rozsahu, který překračoval schválenou projektovou dokumentaci, a takto činil i za stavu, kdy na své protiprávní jednání byl ze strany oprávněného upozorněn. Soud tak využil § 150 o. s. ř. neboť se domnívá, že na straně oprávněného jsou důvody hodné zvláštního zřetele.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Ve Strakonících dne 3. dubna 2014

JUDr. Roman Winkler v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lucie Grabmüllerová

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Rudolfové a soudců JUDr. Jany Faktorové a Mgr. Tomáše Lisa v exekuční věci oprávněného **Městský úřad Strakonice**, se sídlem Strakonice, Velké náměstí 2, proti povinnému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] zastoupenému JUDr. Sylvou Rychtalíkovou, advokátkou se sídlem v Praze 10, Kodaňská 521/57, o odstranění části stavby, o odvolání účastníků proti usnesení Okresního soudu ve Strakonících č.j. 17 EXE 2985/2013-35, ze dne 3.4.2014, **t a k t o :**

- I. Usnesení soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e .**
- II. Oprávněný je povinen zaplatit povinnému na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 7.654,63 Kč krukám zástupkyně povinného JUDr. Sylvy Rychtalíkové do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud ve Strakonících (dále jen soud prvního stupně) napadeným usnesením zastavil exekuci (výrok I.), uložil oprávněnému zaplatit náklady exekuce ve výši 4.235,- Kč (výrok II.) a dále rozhodl, že povinný nemá nárok na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

Soud prvního stupně rozhodoval o návrhu povinného na zastavení exekuce, který mu předložila pověřená soudní exekutorka JUDr. Emilie Čenovská. Povinný dovozoval, že exekuční titul není materiálně vykonatelný. Nařizuje odstranit část domu, která není dostatečně specifikována a nejsou řádně identifikovány konstrukční prvky stavby tak, aby byly nezaměnitelné s jinými konstrukčními prvky. Povinný uváděl, že vymezení rozsahu povinností si vyžaduje alespoň situační zákres provedený do mapy katastru nemovitostí s detailním podpisem konkrétních stavebních prvků, na které se uložená povinnost vztahuje. S tímto návrhem oprávněný nesouhlasil a exekuční titul (své rozhodnutí) považoval za materiálně vykonatelný, neboť odstranění části stavby dostatečně a srozumitelně vymezuje. Uváděl, že odstraňování předmětné části rodinného domu bude provádět osoba, která vypracuje dokumentaci bouracích prací. Oprávněný poukazoval na jednání povinného, který postupoval v rozporu s níže uvedeným povolením a právními předpisy.

Soud prvního stupně měl za prokázané, že dne 22.6.2011 byl vydán územní souhlas sloučený s vydáním souhlasu s provedením ohlášené stavby podle projektové dokumentace. Součástí dokumentace byl situační plán, ze kterého vyplývá umístění stavby s ohledem na ochranné pásmo lesa v rozsahu 25 metrů od západního kraje pozemku. Povinný postupoval při stavbě v rozporu s touto dokumentací a byl vyzván oprávněným k bezodkladnému zastavení prací výzvou ze dne 4.4.2012. Dne 29.5.2012 oprávněný vydal rozhodnutí, kterým

nařídil odstranění části stavby. Toto rozhodnutí (dále jen exekuční titul) bylo vydáno pod č.j. MÚST/022951/2012/SÚ/rem. Povinnému bylo uloženo odstranit část stavby výrokem I. Ten byl formulován tak, že vlastníkovvi se nařizuje odstranění části rozestavěné stavby – novostavby rodinného domu na pozemku parcelní č. [REDAKCE] v k.ú. Strakonice, obec Strakonice, lokalita Za Stínadly (dále jen „část stavby“). Předmětem odstranění je přízemní, nepodsklepená část stavby o půdorysných rozměrech 7,6 m x 5,31 m, která je zastřešená sedlovou střechou s podkrovím a která je situována v západní části výše uvedené rozestavěné novostavby rodinného domu. Odvolací soud připomíná, že součástí spisu (přílohová obálka č.l. 41) je koordinační situace, na které je zachycena předmětná stavba a graficky je znázorněno, která část objektu povinného má být odstraněna. Tato situace však není součástí exekučního titulu. Oprávněný při odvolacím jednání sdělil, že zmíněnou listinu do spisu založil proto, aby bylo jasné, jaká je situace na místě a jaká část stavby povinného má být odstraněna.

V právní rovině soud prvního stupně vycházel z § 261a odst. 1 o.s.ř. Zabýval se materiální vykonatelností exekučního titulu. Dovodil, že v exekučním titulu je nepřesně a neurčitě uvedeno, co má být odstraněno. Exekuční titul je tedy materiálně nevykonatelný. Za této situace soud prvního stupně exekuci zastavil a rozhodl o nákladech exekuce. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení účastníků přihlédl k § 150 o.s.ř. Povinnému nepřiznal náklady exekuce, neboť vědomě zahájil stavbu v rozsahu, který překračoval schválenou projektovou dokumentaci.

Proti rozhodnutí soudu prvního stupně se odvolávají oba účastníci.

Oprávněný namítá, že soud prvního stupně vyšel z nesprávných skutkových zjištění a nesprávně právně posoudil věc. Má za to, že v exekučním titulu srozumitelně a nezaměnitelným způsobem identifikoval odstraňované části stavby. Rovněž požadovaný stav po odstranění nepovolené části je podle něho zcela jasný. Uváděl, že stavba povinného je realizována pravoúhlým stěnovým systémem a za této situace vymezil odstraňovanou část v nejmenším možném rozsahu tak, jak zasahuje do ochranného pásma lesa. I ve svém odvolání odkazoval na výše uvedenou koordinační situaci.

Jen proti výroku o náhradě nákladů účastníků se odvolává povinný. Shledává, že zde nejsou předpoklady pro aplikaci § 150 o.s.ř. Poukazuje na to, že orgán veřejné moci postupoval nezákonně v rámci řízení, které ukončil vydáním vadného rozhodnutí. Měl za to, že uložení povinnosti oprávněnému hradit náklady řízení povinnému by neznamenal nepříjemnou tvrdost ve vztahu k oprávněnému. Rozhodnutí soudu prvního stupně považoval za svévolné a v rozporu s právem povinného na spravedlivý proces. Povinný se rovněž vyjádřil k odvolání oprávněného. Souhlasil s výše uvedeným názorem soudu prvního stupně, že exekuční titul není materiálně vykonatelný. Dále se zejména zabýval průběhem řízení, které předcházelo vydání exekučního titulu a dalším postupem po jeho vydání.

Odvolání byla podána osobami oprávněnými (§ 201 o.s.ř.), jsou přípustná (§ 202 odst. 1 o.s.ř.) a byla podána včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.). Odvolací soud odvoláním projednal a napadené rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 212 a § 212a o.s.ř.

Odvolání obou účastníků jsou nedůvodná.

Podle § 40 odst. 1 písm. e) zákona č. 120/2001 Sb. (dále jen e.ř.) je exekučním titulem vykonatelné rozhodnutí a jiný exekuční titul orgánu veřejné moci.

Podle § 261a odst. 1 o.s.ř. výkon rozhodnutí lze nařídit jen tehdy, obsahuje-li rozhodnutí označení oprávněné a povinné osoby, vymezení rozsahu a obsahu povinnosti, k jejichž splnění byl výkon rozhodnutí navržen a určení lhůty ke splnění povinnosti.

Odvolací soud na úvod konstatuje, že ve skutkové rovině vychází ze skutkových zjištění soudu prvního stupně. I v právní rovině odvolací soud souhlasí s právními závěry soudu prvního stupně. Je zjevné, že zákon umožňuje vést exekuci (výkon rozhodnutí) pouze na základě exekučního titulu, který je (mimo jiné) materiálně vykonatelný. Exekuční titul musí obsahovat přesné označení povinnosti, která má být splněna. V této věci exekuční titul nařizuje odstranění části stavby. To se realizuje provedením prací a výkonů (§ 59 odst. 2 písm. d) e.ř. a § 350 o.s.ř.). Je zřejmé, že odstranění stavby musí provádět osoba odlišná od účastníků (odborná stavební firma). Tato skutečnost jen zvyšuje nároky na určitost a srozumitelnost výroku exekučního titulu. Je nevýznamné, že oprávněnému je jasné, jaká část objektu povinného má být odstraněna. Výrok exekučního titulu musí být formulován tak, aby bylo zcela zřejmé (bez potřeby dalšího upřesňování a doplňování) povinnému a dalším subjektům, jaká část stavby má být odstraněna. Jde logicky zejména o osobu, která má demoliční práce provádět. Požadavek na materiální vykonatelnost exekučního titulu vychází z toho, že po jeho vydání je dodatečné vyjasňování, upřesňování či doplňování ukládaných povinností nepřípustné. Skutečnost, že sám oprávněný předložil v rámci řízení koordinační situaci, aby bylo zjevné, jaká část stavby povinného má být odstraněna, nejlépe dokumentuje to, že výrok exekučního titulu není dostatečně jasný a srozumitelný. Exekuční titul nedostatečně (neurčitě) vymezil část stavby povinného (7,6 m x 5,31 m v západní části), která má být odstraněna. Má být odstraněna část stavby obdélníkového tvaru. V západní části stavby povinného si lze představit obdélník o uvedených rozměrech, který bude zasahovat do jiných částí stavby. Při pootočení obdélníku o 90° by byla odstraňována jiná část stavby. Závěr soudu prvního stupně, že jsou zde podmínky pro zastavení exekuce, je tedy správný. Opírá se o § 52 odst. 1 e.ř. a § 268 odst. 1 písm. a) o.s.ř. Soud prvního stupně dále správně dovodil, že oprávněný zavinil zastavení exekuce. Za této situace má povinnost hradit náklady exekuce (§ 89 věta první e.ř.).

Soud prvního stupně právně postupoval i při rozhodování o náhradě nákladů řízení mezi účastníky. Obecně platí, že oprávněný, který zavinil zastavení exekuce, má povinnost hradit náklady řízení povinnému (§ 52 odst. 1 e.ř. a § 271 o.s.ř.). To platí i v situaci, kdy exekuce byla zahájena na základě materiálně nevykonatelného exekučního titulu. Soud prvního stupně však srozumitelně a jasně vyložil důvody, pro které povinnému náklady řízení nepřiznal s přihlédnutím k § 150 o.s.ř. Odvolací soud s úvahami soudu prvního stupně plně souhlasí. V okolnostech, za kterých povinný realizoval stavbu domu, i odvolací soud spatřuje důvody zvláštního zřetele hodné, pro které mu náklady řízení před soudem prvního stupně přiznány správně nebyly. Rozhodnutí soudu prvního stupně tedy není výrazem svévole a neporušuje právo povinného na spravedlivý proces.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací soud věcně správně rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil v souladu s § 219 o.s.ř.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 3 o.s.ř. Povinný byl v rámci odvolacího řízení v rozhodující části úspěšný. Předpoklady pro aplikaci § 150 o.s.ř. v rámci odvolacího řízení již nejsou. Soud prvního stupně jasně a správně věc posoudil. Oprávněný si tedy již musel být vědom zmíněných nedostatků exekučního titulu. Náklady odvolacího řízení představuje odměna za

dva úkony právní služby po 1.500,- Kč dle § 9 odst. 1 a § 7 bod 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátní tarif). Jde o sepis vyjádření k odvolání oprávněného a účast při jednání před odvolacím soudem (§ 11 odst. 1 písm. g/, k/ advokátního tarifu). Dále náklady řízení představují dvě paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, náhradu za ztrátu času ve výši 800,- Kč za 8 půlhodin podle § 14 odst. 1,3 advokátního tarifu a cestovné ve výši 1.926,14 Kč. Zástupkyně povinného vykonala cestu na trase Praha – České Budějovice a zpět (288 km). Průměrná spotřeba vozidla představuje 8,3 l/100 km. Paušální náhrada za použití vozidla představuje 3,70 Kč/1 km dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 435/2013 Sb. Cena motorové nafty představuje 36,- Kč/1 l dle § 4 písm. c) uvedené vyhlášky. Dále odvolací soud přiznal povinnému náhradu za DPH ve 21 % z uvedených částek v souladu s § 137 odst. 3 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu ČR v Brně ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení u Okresního soudu ve Strakonících, avšak jen za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 12. září 2014

JUDr. Marie R u d o l f o v á , v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Michalová

